

Svar (26/5 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som jeg har nævnt i svaret på spørgsmål nr. S 2317, er jeg enig i, at de meget ressourcetrævendende sociale opgaver kan være meget synbare og føles meget tyngende på en lille kommunes budget, men det ændrer ikke ved det grundsynspunkt, som jeg omtalte i svaret på ovennævnte spørgsmål, at mængden af tunge ressourcetrævendende tilfælde kan anses for at være proportionalt med befolkningstallet i kommunen.

Jeg er ikke enig i, at staten skal gå ind i forsyningsansvaret for institutioner for særligt afgrænsede grupper af børn og unge.

Siden bistandslovens ikrafttræden har ansvaret for det tilstrækkelige antal døgninstitutionspladser påhvilet amtskommunerne, og det har siden bistandslovens ikrafttræden været kommunerne og amtskommunerne, der har delt udgifterne til anbringelser på døgninstitutioner for børn og unge. Siden 1985 har alle anbringelser uden for hjemmet været finansieret af kommunerne og amtskommunerne med 50 pct. til hver.

Jeg mener, at det decentrale system, som den gældende bistandslov er udtryk for både med hensyn til forsyningsansvar og til betalingsansvar, er rigtig, ikke mindst fordi amtskommunerne har et kendskab til lokale behov, der gør, at de vil kunne justere udbuddet af døgn tilbud langt hurtigere end i et centralt system med staten som ansvarlig for særlige institutioner til børn og unge med særlig vanskelige problemer.

Spm. nr. S 2319

Til socialministeren (16/5 97) af:

Bendt Bendtsen (KF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der iværksættes en undersøgelse hos samtlige amter for at afdække behovet for en særlig statslig døgninstitution for unge under 15 år med særlig samfundstruende adfærd, og vil ministeren i den forbindelse ændre loven, således at det fremover bliver muligt at tvangsbringe unge med en sådan adfærd?«

Svar (26/5 97)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Som nævnt i mit svar på spørgsmål nr. S 2318 er jeg ikke enig i, at staten nu skal indgå i forsyningsansvaret for institutioner, herunder særlige institutioner for unge under 15 år med en særlig samfundstruende adfærd.

Jeg ser derfor heller ikke grundlag for at iværksætte en undersøgelse hos amterne om behovet for en sådan institution. Som nævnt ligger forsyningsansvaret for døgninstitutioner for børn og unge hos amterne, og efter bistandslovens § 96 kan amterne bl.a. opfylde deres forpligtelse ved at gå sammen om at drive en institution, herunder en institution, som specielt retter sig mod unge under 15 år med særlig samfundstruende adfærd.

Jeg skal i denne forbindelse oplyse, at der på finansloven for 1997 og frem til år 2000 hvert år er afsat 20 mio. kr. til støtte til amtskommunerne udbygning af døgninstitutionspladser til psykisk skrøbelige børn og unge. Det er min vurdering, at dette også vil kunne betyde flere døgninstitutionspladser til gruppen af unge under 15 år med særlig samfundstruende adfærd.

Til spørgsmålet om en ændring af bistandslovens regler, således at det bliver muligt at tvangsbringe børn og unge med en særlig samfundstruende adfærd, er det min umiddelbare mening, at der efter de kriterier, der er opstillet i bistandslovens § 35, stk. 1, nr. 4, og som går på »andre adfærds- eller tilpasningsproblemer hos barnet eller den unge« burde være taget højde for problemer af denne art. Afgørelsen i det enkelte tilfælde vil naturligvis være op til det kompetente børn og ungeudvalg.

Spm. nr. S 2258

Til skatteministerens (9/5 97) af:

Peter Brixtofte (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes indtægterne fra de grønne afgifter og udgifterne til diverse tilbageføringsordninger forventes at være i 1997 og 1998, og hvorledes indtægter og udgifter fordeler sig for følgende afgifter; CO₂, SO₂, pesticidafgift og spildevandsafgift, og herunder hvor stor en del der opkræves af og føres tilbage til henholdsvis husholdninger og virksomheder?«